

817**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 17 grudnia 1996 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości, w której pełnią czynną służbę wojskową żołnierze zawodowi, i szczegółowych zasad ustalania wysokości oraz trybu przyznawania świadczenia finansowego, umożliwiającego pokrycie kosztów najmu lokalu mieszkalnego.

Na podstawie art. 48 ust. 2 i art. 49 ust. 6 w związku z art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 86, poz. 433 i z 1996 r. Nr 106, poz. 496) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. Przez pojęcie właściwego organu rozumie się organy wojskowe właściwe w sprawach związanych z zakwaterowaniem żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową w jednostkach wojskowych, podporządkowanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych, oraz emerytów i rencistów wojskowych i członków ich rodzin, określone w odrębnych przepisach.

Rozdział 2**Zwrot kosztów dojazdu do miejscowości, w której żołnierze zawodowi pełnią czynną służbę wojskową**

§ 2. 1. Żołnierzowi zawodowemu, spełniającemu warunki określone w art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 86, poz. 433 i z 1996 r. Nr 106, poz. 496), zwanej dalej „ustawą”, przysługuje zwrot kosztów dojazdu najdogodniejszym publicznym środkiem transportu, w wysokości ceny miesięcznego biletu imiennego na ten środek.

2. Jeżeli żołnierz zawodowy dojeżdża środkiem transportu kolejowego, przysługuje mu zwrot kosztów dojazdu w wysokości ceny miesięcznego biletu imiennego na przejazd w klasie drugiej pociągu osobowego.

3. Jeżeli żołnierz zawodowy dojeżdża prywatnym pojazdem mechanicznym, zwrotu dokonuje się w wysokości ceny kolejowego imiennego biletu miesięcznego na przejazd w klasie drugiej pociągu osobowego, przewidzianej dla odległości drogowej między miejscowością, w której żołnierz zamieszkuje, a miejscowością, w której pełni czynną służbę wojskową.

§ 3. 1. Zwrot kosztów dojazdu nie przysługuje, jeżeli:

- 1) żołnierz zawodowy w służbie stałej odmówił przyjęcia osobnej kwatery stałej w miejscowości, w której pełni czynną służbę wojskową, przydzielonej zgodnie z przysługującymi normami powierzchni mieszkalnej,
- 2) organy wojskowe wykupiły uprawnienia do bezpłatnego przejazdu środkami publicznego transportu zbiorowego lub zapewniają nieodpłatny przewóz.

2. Nie podlegają zwrotowi koszty dojazdu od i do stacji (przystanku) w obrębie miejscowości, z której żołnierz zawodowy dojeżdża, oraz w miejscowości, w której pełni czynną służbę wojskową.

§ 4. 1. Zwrotu kosztów dojazdu dokonuje właściwy organ na podstawie pisemnego oświadczenia żołnierza zawodowego o dojeżdżaniu do miejscowości, w której pełni czynną służbę wojskową, potwierdzonego przez przełożonego.

2. Organ wymieniony w ust. 1 może żądać udokumentowania oświadczenia składanego przez żołnierza zawodowego.

3. Odmowa zwrotu kosztów dojazdu następuje w formie decyzji.

§ 5. 1. Zwrotu kosztów dojazdu dokonuje się miesięcznie z dołu, po upływie miesiąca, za który przysługuje ten zwrot.

2. Żołnierz zawodowy jest obowiązany zawiadomić pisemnie właściwy organ, który dokonuje zwrotu kosztów dojazdu, o zaistnieniu okoliczności, o których mowa w § 3 ust. 1.

Rozdział 3**Świadczenia finansowe umożliwiające pokrycie kosztów najmu lokalu mieszkalnego**

§ 6. 1. Decyzję o przyznaniu i wysokości świadczenia finansowego umożliwiającego pokrycie kosztów najmu lokalu mieszkalnego, na wniosek żołnierza zawodowego, wydaje właściwy organ.

2. Do wniosku o przyznanie świadczenia, o którym mowa w ust. 1, dołącza się umowę najmu (podnajmu) lokalu mieszkalnego, w której powinny być określone:

- 1) powierzchnia użytkowa lokalu mieszkalnego,
- 2) wysokość czynszu wolnego i terminy jego płatności,
- 3) czy żołnierz zawodowy, jako najemca (podnajemca), poza czynszem wolnym ponosi opłaty za energię elektryczną i ciepłą, gaz, wodę oraz inne świadczenia.

§ 7. 1. Właściwy organ ustala i ogłasza średnie koszty najmu 1 m² powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego w danym garnizonie, bez uwzględnienia opłat, o których mowa w § 6 ust. 2 pkt 3.

2. Średni koszt najmu, o którym mowa w ust. 1, ustala się na podstawie cen rynkowych stosowanych w danym garnizonie.

3. Ustalenia i ogłoszenia średnich kosztów najmu dokonuje się co najmniej raz w roku.

4. Ogłoszenia średnich kosztów najmu dokonuje się w sposób zwyczajowo przyjęty w danym garnizonie oraz informację w tej sprawie wywiesza się w siedzibie właściwego organu.

§ 8. 1. Przy ustalaniu wysokości świadczenia, o którym mowa w § 6 ust. 1, uwzględnia się:

- 1) uprawnienia żołnierza zawodowego w służbie stałej do powierzchni użytkowej osobnej kwatery stałej, którą oblicza się przez pomnożenie maksymalnej powierzchni mieszkalnej jemu przysługującej przez wskaźnik 1,66,
- 2) uprawnienia żołnierza zawodowego w służbie kontraktowej do powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego, którą oblicza się przez pomnożenie liczby członków rodziny przez 7 m² powierzchni mieszkalnej i wskaźnik 1,66,
- 3) wysokość czynszu, jaki żołnierz zawodowy wnosiłby, gdyby mieszkanie to było osobną kwaterą stałą,
- 4) wynikający z umowy czynsz za najem (podnajem) 1 m² powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego.

2. Jeżeli wynajmowany lokal mieszkalny nie jest większy od maksymalnej powierzchni użytkowej należącej żołnierzowi zawodowemu, wysokość świadczenia oblicza się przez pomnożenie powierzchni użytkowej tego lokalu przez średni koszt najmu 1 m² tej powierzchni w danym garnizonie, a następnie odjęcie czynszu regulowanego i innych opłat, jakie żołnierz uiszcząby, gdyby ten lokal stanowił kwaterę.

3. Jeżeli wynajmowany lokal mieszkalny jest większy od maksymalnej powierzchni użytkowej należącej żołnierzowi zawodowemu, wysokość świadczenia oblicza się przez pomnożenie maksymalnej powierzchni użytkowej, należącej żołnierzowi, przez średni koszt naj-

mu 1 m² tej powierzchni w danym garnizonie, a następnie odjęcie czynszu regulowanego i innych opłat, jakie żołnierz uiszcząby, gdyby lokal ten stanowił kwaterę.

4. W wypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, nie odejmuje się opłat, o których mowa w tych przepisach, jeżeli umowa najmu (podnajmu) przewiduje, że żołnierz zawodowy będzie uiszczął opłaty określone w § 6 ust. 2 pkt 3 niezależnie od ustalonego czynszu wolnego.

5. Wysokość świadczenia nie może być większa od czynszu wolnego, określonego w umowie najmu (podnajmu).

§ 9. 1. Świadczenie, o którym mowa w § 6 ust. 1, wypłaca się w terminie umożliwiającym dotrzymanie warunku umowy najmu (podnajmu) w zakresie płatności czynszu wolnego.

2. Świadczenie wypłaca się za okres do jednego roku z góry, jeżeli wynika to z umowy najmu (podnajmu).

3. W wypadku określonym w ust. 2, jeżeli żołnierz zawodowy utracił uprawnienie do świadczenia umożliwiającego pokrycie kosztów najmu (podnajmu) lokalu mieszkalnego albo przestał faktycznie zamieszkiwać w wynajętym (podnajętym) lokalu, jest obowiązany do zwrotu odpowiedniej części otrzymanego świadczenia, licząc od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym utracił uprawnienia lub opuścił lokal.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ 10. 1. Właściwy organ wypłaca żołnierzom zawodowym świadczenia, o których mowa w rozporządzeniu, poprzez oddziały gospodarcze jednostek wojskowych.

2. Świadczenia określone w § 2 i § 6 ust. 1 przysługują osobom uprawnionym od 1 stycznia 1996 r.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Siemiątkowski*